

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Czippán Csilla ügyvéd által képviselt I - II. rendű felpereseknek, a dr. Borza Anita ügyvéd ügygondnok által képviselt ismeretlen helyen tartózkodó I. rendű, és a Hitelintézeti Felszámoló Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság - képviseli dr. Rabb György jogtanácsos által képviselt II. rendű alperesek ellen, kártérítés megfizetése iránt indított perében, a Fejér Megyei Bíróság 2010. szeptember 1. napján meghozott, 27.P.21.773/2008/46. számú ítélete ellen, a II. rendű alperes 47. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán, - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel meg nem támadott részeit nem érinti, a késedelmi kamat mértékére vonatkozó, fellebbezett rendelkezését pedig akként változtatja meg, hogy az alperesek 110.160 (száztízezer-százhatvan) forintnak 2007. szeptember 7. napjától, 48.700 (negyvennyolcezer-hétszáz) forintnak 2005. október 19. napjától, 950.000 (kilencszázötvenezer) forintnak 2005. október 4. napjától járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát kötelesek egyetemlegesen megfizetni.

Kötelezi a II. rendű felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a II. rendű alperesnek 6.250 (hatezer-kettőszázötven) forint másodfokú perköltséget, valamint térítsen meg az államnak - külön felhívásra - 18.000 (tizennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az I. rendű felperes által vezetett, és a II. rendű felperes tulajdonában álló tehergépkocsinak az I. rendű alperes nekiütközött, melynek következtében a tehergépkocsi megpördült és a tetejére borulva állt meg. A II. rendű alperes I. rendű alperes felelősségbiztosítója. A felperesek a balesettel összefüggésben keletkezett káruk megtérítése iránt terjesztettek elő keresetet. Az I. rendű felperes és a II. rendű alperes az I. rendű felperest ért károk tekintetében egyezséget kötöttek, erre tekintettel az I. rendű felperes keresetétől mindkét alperessel szemben elállt. Ezért az elsőfokú bíróság a pert a 2010. szeptember 15-én jogerőre emelkedett végzésével az I. rendű felperes és az alperesek tekintetében megszüntette.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a II. rendű felperesnek 1.108.860 forintot, valamint 110.160 forintnak a 2007. szeptember 7. napjától, 48.700 forintnak a 2005. október 19. napjától, 950.000 forintnak a 2005. október 4. napjától a kifizetésig az adott naptári félévet megelőző félév utolsó napján érvényes jegybanki alapkamat hét százalékkal növelt összegének megfelelő mértékű kamatát, továbbá 156.600 forint perköltséget. A kamat megállapítására vonatkozó rendelkezését a Ptk. 301/A. § (2) bekezdésére utalással indokolta.

Az ítélet kamatfizetésre vonatkozó rendelkezésének megváltoztatása iránt a II. rendű alperes élt fellebbezéssel. Fellebbezése indokául előadta, hogy álláspontja szerint a Ptk. 301/A. § (1) bekezdése csak gazdasági szervezetek közötti szerződéses viszonyokban alkalmazható. Utalt arra, hogy a Számviteli törvény értelmezésével összefüggésben kiadott 75/2005. számviteli kérdés is ezt fejt ki. Továbbá a BH2000.99. számú eseti döntés is megállapította, hogy a felelősségbiztosítás alapján fizetendő kártérítéseknél a késedelmi kamatra az általános szabályok irányadók. A biztosító szervezet pedig véleménye szerint nem gazdálkodó szervezet.

A II. rendű felperes fellebbezésre tett észrevételében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint a Ptk. 685. § c) pontja alapján a II. rendű alperes gazdálkodó szervezetnek minősül, tekintettel arra, hogy a biztosítási jogviszony során II. rendű alperes gazdálkodó tevékenységével összefüggő polgárjogi kapcsolatban jár el. A BH2000.99. számú eseti döntés nem alkalmazható, tekintettel arra, hogy a Ptk. 301/A. § hatályba lépése előtt hatályban volt jogszabály alapján kiadott eseti döntésről van szó. Utalt arra is, hogy II. rendű alperes az eljárás során egyszer sem vitatta a késedelmi kamat mértékét.

Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az I. rendű alperes az első fokú ítéletnek kizárólag a késedelmi kamatra vonatkozó rendelkezését támadta fellebbezésében, ezért a Pp. 228. § (4) bekezdése alapján az ítéletnek az alpereseket 1.108.860 forint tőkében és 156.600 forint perköltségben marasztaló rendelkezései jogerőre emelkedtek.

A Fővárosi Ítélőtábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és megállapította, hogy a fellebbezés alapos.

A Ptk. 301. § (1) bekezdése szerint pénztartozás esetében - ha jogszabály eltérően nem rendelkezik - a kötelezett a késedelembe esés időpontjától kezdve akkor is köteles a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot fizetni, ha a tartozás egyébként kamatmentes. A kamatfizetési kötelezettség akkor is beáll, ha a kötelezett késedelmét kimenti.

A Ptk. 301/A. § (2) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy gazdálkodó szervezet között a késedelmi kamat mértéke a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat hét százalékkal növelt összege.

Az elsőfokú bíróság az I. és II. rendű alpereseket egyetemlegesen marasztalta összesen 1.108.860 forintnak és annak a Ptk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti mértékű késedelmi kamatai megfizetésére. A II. rendű alperes azért tartotta sérelmesnek a késedelmi kamatra vonatkozó első fokú ítéleti rendelkezést, mert a II. rendű alperes, mint egyesület, gazdálkodó szervezetnek nem minősülhet és álláspontja szerint a Ptk. 301/A. § (2) bekezdésében foglalt késedelmi kamatra vonatkozó szabályok kizárólag a gazdálkodó szervezetek egymás közötti szerződéses viszonyaiban alkalmazhatóak.

A Fővárosi Ítélőtábla egyetértett a II. rendű felperes fellebbezésében foglaltakkal annyiban, hogy jelen perben a Ptk. 301/A. § (2) bekezdése helyett a Ptk. 301. § (1) bekezdése alkalmazásának van helye, azonban a felperesi fellebbezésben felhozottakhoz képest eltérő indokok alapján.

Jelen per I. rendű alperese természetes személy, ezért vele szemben kizárólag a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamat szabályok alkalmazhatók és nem a Ptk. gazdálkodó szervezetek egymás közötti viszonyában irányadó 301/A. § (2) bekezdése.

A vele egyetemlegesen kötelezett II. rendű alperes felelőssége pedig az I. rendű alperes és közte a gépjármű üzemben tartójának kötelező felelősségbiztosításáról szóló - a baleset idején hatályban volt - 190/2004. (VI. 8.) Korm. rendelet 2. § (1), illetve (2) bekezdése alapján létrejött kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződés alapján áll fenn. A Korm. rendelet 2. § (1) bekezdése tartalmazza továbbá azt is, hogy a szerződésre a magyar jogot kell alkalmazni. E szerint pedig II. rendű alperes II. rendű felperes káraiért a Ptk. 346. § (1) bekezdése, valamint a Ptk. 339. § (1) bekezdése szerint köteles helytállni.

Mindebből az is következik, hogy II. rendű alperes, mint I. rendű alperes felelősségbiztosítója, fenti felelősségére tekintettel nem az ő személyére irányadó szabályok szerint tartozik felelősséggel, hanem kártérítési kötelezettségét, és így a hozzá kapcsolódó késedelmi kamat mértékét is az I. rendű alperesre irányadó törvényi szabályok alapján kell megállapítani.

Helyesen hivatkozott az észrevételében II. rendű felperes arra, hogy a Ptk. 685. § c) pontja alapján az egyesület gazdálkodó szervezetnek minősül a gazdálkodó tevékenységével összefüggő polgárjogi kapcsolataiban, és a biztosítási tevékenység kétségtől gazdálkodó tevékenységnek minősül, azonban a fent kifejtettek alapján jelen perben ez nem bír jelentőséggel.

Mindezek alapján az alperesek egyetemleges marasztalására, illetve II. rendű alperes fent kifejtett felelősségére tekintettel a Ptk. 301. § (1) bekezdése és nem 301/A. § (2) bekezdése szerinti szabályok alapján kötelesek alperesek II. rendű felperesnek a késedelmi kamatot megfizetni.

Ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel érintett rendelkezését a Pp. 239. §-a folytán alkalmazandó Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően megváltoztatta.

Figyelemmel arra, hogy II. rendű alperes fellebbezése eredményre vezetett, a Pp. 239. §-a folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a II. rendű felperes köteles megfizetni a jogi képviseletével felmerült, 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján megállapított másodfokú perköltségét, továbbá köteles megtéríteni a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, valamint a 15. § (1) és (3) bekezdése alapján az államnak külön felhívásra a felperes teljes személyes illetékmentessége, valamint a tárgyi költségfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illetéket. Az I. rendű alperesnek a másodfokú eljárás során költsége nem merült fel.

Budapest, 2011. január 7.

. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke, Dr. Németh László s. k. előadó bíró, Dr. Lente Sándor s. k. bíró